

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 487/97 af 17. marts 1997 om ændring af forordning (EØF) nr. 1318/93 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2067/92 om foranstaltningerne til forbrugsfremme og afsætning af kvalitetsoksekød 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 488/97 af 17. marts 1997 om levering af vegetabilsk olie som fødevarerhjælp 2
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 489/97 af 17. marts 1997 om gennemførelsesbestemmelser for særlige foranstaltninger for friske frugter og grøntsager, planter og blomster til fordel for de oversøiske franske departementer (OD) 6
- Kommissionens forordning (EF) nr. 490/97 af 17. marts 1997 om ændring af importtold for korn 14
- Kommissionens forordning (EF) nr. 491/97 af 17. marts 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 17

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

97/181/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 18. december 1996 om vilkårene for den anden GSM-operatør i Spanien 19

97/182/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 24. februar 1997 om ændring af bilaget til Rådets direktiv 91/629/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (!) 30

(!) EØS-relevant tekst

97/183/EF:

- * Kommissionens beslutning af 25. februar 1997 om ændring af beslutning 96/659/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod Krim-Congo hæmorrhagisk feber i Sydafrika (1) 32
-

Berigtigelser

- * Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1442/95 af 26. juni 1995 om ændring af bilag I, II, III og IV til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler (EFT nr. L 143 af 27. 6. 1995) 34

(1) EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 487/97
af 17. marts 1997

om ændring af forordning (EØF) nr. 1318/93 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2067/92 om foranstaltningerne til forbrugsfremme og afsætning af kvalitetsoksekød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2067/92 af 30. juni 1992 om foranstaltninger til forbrugsfremme og afsætning af kvalitetsoksekød⁽¹⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1318/93⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 715/96⁽³⁾, blev der fastsat gennemførelsesbestemmelser til ovennævnte forordning;

i artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 1318/93 er der fastsat frister for indgivelse af ansøgninger om EF-finansiering til de enkelte medlemsstaters ansvarlige organer og for disses oversendelse til Kommissionen;

i afventning af konklusionerne på de igangværende overvejelser om eventuelle ændringer i bilag I til forordningen bør fristen for indgivelse af ansøgninger for foranstaltninger, der skal indledes i 1998, udskydes;

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 1997.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1318/93 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 4, stk. 1, andet punktum, affattes således:
»For forbrugsfremmende foranstaltninger, der skal indledes i 1998, kan ansøgninger indgives til og med den 30. september 1997.«
- 2) Artikel 5, stk. 1, andet punktum, affattes således:
»For ansøgninger, der indgives i 1997, skal den enkelte ansøgning med den tilhørende begrundede udtalelse dog indsendes senest 15 dage efter modtagelsen.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 57.

⁽²⁾ EFT nr. L 132 af 29. 5. 1993, s. 83.

⁽³⁾ EFT nr. L 99 af 20. 4. 1996, s. 13.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 488/97
af 17. marts 1997
om levering af vegetabilsk olie som fødevarerhjælp

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 af 27. juni 1996 om fødevarerhjælpspolitik og fødevarerhjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for fødevarerikkerheden⁽¹⁾, særlig artikel 24, stk. 1, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

Den nævnte forordning indeholder en liste over de lande og organisationer, der kan modtage fødevarerhjælp, og fastsætter de generelle kriterier for transport af fødevarerhjælpen ud over fob-stadiet;

som følge af flere afgørelser vedrørende tildeling af fødevarerhjælp har Kommissionen tildelt visse modtagere vegetabilsk olie;

disse leveringer bør foretages i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2200/87 af 8. juli 1987 om almindelige bestemmelser for tilvejebringelse i Fællesskabet af produkter, der skal leveres som led i Fællesskabets fødevarerhjælp⁽²⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 790/91⁽³⁾;

det er blandt andet nødvendigt at præcisere frister og leveringsbetingelser samt den fremgangsmåde, der skal følges ved bestemmelsen af de heraf følgende omkostninger;

for at sikre, at leveringerne kan gennemføres, bør de bydende have mulighed for at levere enten rapsolie eller solsikkeolie; leveringen af hvert parti gives til den lavestbydende; for et bestemt parti bør der under hensyn til de små mængder, der skal leveres, emballeringsmåden og det store antal bestemmelsessteder for leveringerne åbnes

mulighed for, at de bydende kan angive to afskibningshavne, som ikke nødvendigvis ligger i samme havnezone —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med henblik på levering som fødevarerhjælp til de i bilagene anførte modtagere skal der i Fællesskabet tilvejebringes vegetabilsk olie efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2200/87 og på de i bilaget anførte betingelser. Tildeling af leveringerne sker ved licitation.

Leveringen omfatter tilvejebringelse af vegetabilsk olie produceret i Fællesskabet. Tilvejebringelsen kan ikke vedrøre et produkt, der er fremstillet og/eller emballeret efter proceduren for aktiv forædling.

For hvert af de i bilaget anførte partier skal budet omfatte enten rapsolie eller solsikkeolie. For at komme i betragtning skal budet præcist anføre, hvilken type olie det vedrører.

Uanset artikel 7, stk. 3, litra d), i forordning (EØF) nr. 2200/87 kan der i bud for parti A angives to afskibningshavne, der ikke nødvendigvis ligger i samme havnezone.

Tilslagsmodtageren anses for at være bekendt med de generelle og særlige betingelser og for at have accepteret dem. Enhver anden betingelse eller ethvert forbehold i hans bud anses for ikke at være skrevet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 1997.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 5. 7. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 204 af 25. 7. 1987, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 81 af 28. 3. 1991, s. 108.

BILAG
PARTI A

1. **Aktion nr.** (1): 131/96 (A1); 132/96 (A2); 133/96 (A3); 136/96 (A4); 134/96 (A5); 137/96 (A6)
2. **Program:** 1996.
3. **Modtager** (2): World Food Programme (WFP), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma (tlf. (39-6) 57 971; telex 626675 WFP I).
4. **Modtagerens repræsentant:** udpeges af modtageren.
5. **Bestemmelsessted eller -land:** A1: Nicaragua; A2: Honduras; A3: Guatemala; A4: Bolivia; A5: Madagascar; A6: Rwanda
6. **Produkt, der skal tilvejebringes:** vegetabilsk olie: dvs. enten raffineret rapsolie eller raffineret solsikkeolie.
7. **Nærmere beskrivelse af varen og dennes kvalitet** (3) (7) (8): se EFT nr. C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (III A 1 a) eller b)).
8. **Samlet mængde (tons netto):** 1 257.
9. **Antal partier:** et i seks delmængder (A1: 483 tons; A2: 153 tons; A3: 200 tons; A4: 262 tons; A5: 65 tons; A6: 94 tons)
10. **Emballering og mærkning** (6): se EFT nr. C 267 af 13. 9. 1996, s. 1 (10. 4 A, B og C. 2) se EFT nr. C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (III A 3).
Mærkning på følgende sprog: A1 - A4: spansk; A5 + A6: fransk
11. **Den måde, produktet tilvejebringes på:** tilvejebringelse af raffineret vegetabilsk olie produceret i Fællesskabet. Tilvejebringelsen kan ikke vedrøre et produkt, der er fremstillet og/eller emballeret efter proceduren for aktiv forædling.
12. **Leveringsstadium:** frit afskibningshavn (10).
13. **Afskibningshavn:** —
14. **Lossehavn angivet af modtageren:** —
15. **Lossehavn:** —
16. **Adresse på lageret og eventuelt lossehavn:** —
17. **Periode, i hvilken varen stilles til rådighed i afskibningshavnen:** 28. 4. - 18. 5. 1997
18. **Sidste frist for leveringen:** —
19. **Procedure til bestemmelse af leveringsomkostningerne :** licitation.
20. **Sidste frist for indgivelse af bud:** 1. 4. 1997 kl. 12.00 (belgisk tid).
21. **I tilfælde af fornyet licitation:**
 - a) sidste frist for indgivelse af bud: 15. 4. 1997 kl. 12.00 (belgisk tid)
 - b) periode, i hvilken varen stilles til rådighed i afskibningshavnen: 12. 5. - 1. 6. 1997
 - c) sidste frist for leveringen: —
22. **Licitationsikkerhedens størrelse:** 15 ECU/ton.
23. **Leveringssikkerhedens størrelse:** 10 % af det i ecu udtrykte bud.
24. **Adresse for indsendelse af bud og licitationsikkerheder** (1): Bureau de l'aide alimentaire, Attn. Mr T. Vestergaard, Bâtiment Loi/Wetstraat 130, bureau 7/46, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles (telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03 / 296 70 04) (excl.).
25. **Restitution, der finder anvendelse efter ansøgning fra tilslagsmodtageren** (4): —

PARTI B og C

1. **Aktion nr. (1):** 130/96 (B); 138/96 (C)
2. **Program:** 1996.
3. **Modtager (2):** World Food Programme (WFP), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma (tlf. (39-6) 57 971; telex 626675 WFP I).
4. **Modtagerens repræsentant:** B: Attn WFP Representative, 1191 Corniche El Nil, Boulak, Cairo
C: WFP Yemen, Attn Country Director, Khorashi Bldg, Siteen Street, Sana'a
5. **Bestemmelsessted eller -land (3):** B: Egypten; C: Yemen
6. **Produkt, der skal tilvejebringes:** vegetabilsk olie: dvs. enten raffineret rapsolie eller raffineret solsikkeolie.
7. **Nærmere beskrivelse af varen og dennes kvalitet (4) (7) (8):** se EFT nr. C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (III A 1 a) eller b)).
8. **Samlet mængde (tons netto):** 487.
9. **Antal partier:** to (B: 250 tons; C: 237 tons)
10. **Emballering og mærkning (6) (9):** se EFT nr. C 267 af 13. 9. 1996, s. 1 (10.4 A, B og C. 2)
se EFT nr. C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (III A 3).
Mærkning på følgende sprog: engelsk.
11. **Den måde, produktet tilvejebringes på:** tilvejebringelse af raffineret vegetabilsk olie produceret i Fællesskabet. Tilvejebringelsen kan ikke vedrøre et produkt, der er fremstillet og/eller emballeret efter proceduren for aktiv forædling.
12. **Leveringsstadium:** frit lossehavn, losset.
13. **Afskibningshavn:** —
14. **Lossehavn angivet af modtageren:** —
15. **Lossehavn:** B: Alexandria; C: Hodeidah.
16. **Adresse på lageret og eventuelt lossehavn:** —
17. **Periode, i hvilken varen stilles til rådighed i afskibningshavnen i tilfælde af tilslag for levering i afskibningshavn:** 28. 4. - 11. 5. 1997.
18. **Sidste frist for leveringen:** 1. 6. 1997.
19. **Procedure til bestemmelse af leveringsomkostningerne:** licitation.
20. **Sidste frist for indgivelse af bud:** 1. 4. 1997, kl. 12.00 (belgisk tid).
21. **I tilfælde af fornyet licitation:**
 - a) sidste frist for indgivelse af bud: 15. 4. 1997, kl. 12.00 (belgisk tid)
 - b) periode, i hvilken varen stilles til rådighed i afskibningshavnen i tilfælde af tilslag for levering i afskibningshavn: 12. - 25. 5. 1997
 - c) sidste frist for leveringen: 15. 6. 1997.
22. **Licitationsikkerhedens størrelse:** 15 ECU/ton.
23. **Leveringsikkerhedens størrelse:** 10 % af det i ecu udtrykte bud.
24. **Adresse for indsendelse af bud og licitationssikkerheder (1):** Bureau de l'aide alimentaire, Attn. Mr T. Vestergaard, Bâtiment Loi 130, bureau 7/46, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles (telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03 / 296 70 04) (excl.).
25. **Restitution, der finder anvendelse efter ansøgning fra tilslagsmodtageren (4):** —

Noter:

- (¹) Aktionens nummer skal anføres i al korrespondance.
 - (²) Tilslagsmodtageren retter så hurtigt som muligt henvendelse til modtageren for at aftale, hvilke forsendelsesdokumenter der er nødvendige.
 - (³) Tilslagsmodtageren overdrager modtageren en attest fra en officiel instans, hvori det for det leverede produkts vedkommende attesteres, at de gældende normer vedrørende nuklear stråling i den pågældende medlemsstat ikke er blevet overtrådt. Radioaktivitetsattesten skal indeholde oplysning om indholdet af cæsium 134 og 137 og af jod 131.
 - (⁴) Med hensyn til udformningen af buddene finder artikel 7, stk. 3, litra g), i forordning (EØF) nr. 2200/87 ikke anvendelse.
 - (⁵) Kommissionens delegation, der skal kontaktes af tilslagsmodtageren: se EFT nr. C 114 af 29. 4. 1991, s. 33.
 - (⁶) Uanset EFT nr. C 114, punkt III A 3 c), affattes påskriften således: »Det Europæiske Fællesskab«.
 - (⁷) Tilslagsmodtageren leverer ved varens levering til modtageren eller hans stedfortræder et sanitært certifikat.
 - (⁸) For at komme i betragtning skal der i budet præcist anføres, hvilken type af olie det vedrører.
 - (⁹) Der fritages for betaling af ventepenge for containerne i mindst 15 dage.
 - (¹⁰) Uanset artikel 7, stk. 3, litra d), i forordning (EØF) nr. 2200/87 kan der i bud angives to afskibningshavne, der ikke nødvendigvis ligger i samme havnezone.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 489/97

af 17. marts 1997

om gennemførelsesbestemmelser for særlige foranstaltninger for friske frugter og grøntsager, planter og blomster til fordel for de oversøiske franske departementer (OD)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2598/95⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 4, og artikel 16, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved artikel 13 i forordning (EØF) nr. 3763/91 blev der indført en støtte til forsyning af det regionale marked i de oversøiske franske departementer, i det følgende benævnt OD, med frugt og grøntsager samt blomster og levende planter samt en støtte til produktion af grøn vanille og en støtte til produktion af flygtige vegetabiliske olier af geranium og vetiverrod; der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser hertil;

efter ovennævnte artikel 13 skal støtten til forsyning af det regionale marked i OD fastsættes skønmæssigt ud fra gennemsnitsværdien af de enkelte produkter, der nærmere skal fastlægges, i forbindelse med de årlige mængder pr. produktkategori; der bør dels udarbejdes en liste over støtteberettigede produkter ud fra forsyningsbehovene på de regionale markeder, dels fastlægges produktkategorier på grundlag af gennemsnitsværdien af de omfattede produkter, for at der kan fastsættes en maksimumsmængde for samtlige OD, idet de nationale myndigheder pålægges at fordele mængderne for bedre at tilpasse de disponible mængder til de regionale behov; herved kan produkter leveres i et andet OD end det, hvor produktet er høstet;

der bør fastsættes særlige bestemmelser for at sikre kontrollen med de fastsatte mængder samt overholdelsen af betingelserne for ydelse af støtte; i denne forbindelse forventes anerkendelse af erhvervsdrivende i distributionsledet og restaurationsbranchen, der indgår leveringskontrakter, samt af samfund, der forpligter sig til at overholde

visse discipliner, at kunne sikre en korrekt forvaltning af forsyningsordningen;

for så vidt angår støtte til produktion af grøn vanille med 6,04 ECU/kg og støtte til produktion af flygtige vegetabiliske olier af geranium og vetiverrod med 44,68 ECU/kg, kan en anerkendelsesordning i første tilfælde for forarbejdningsevne for tørret vanille eller vanilleresinoider og i andet tilfælde for lokale organer for indsamling og markedsføring, der bl.a. forpligter sig til at udbetale den samlede støtte til producenterne og opfylde kontrolkravene, i forbindelse med de bestående afsætningsstrukturer sikre en tilfredsstillende anvendelse af disse foranstaltninger; de i ovennævnte artikel 13, stk. 2 og 3, fastsatte mængder udgør lofter, der efter de seneste skøn fra de franske myndigheder ikke vil blive nået på mellemlang sigt; for at sikre en korrekt forvaltning er det i betragtning af de pågældende fjerntliggende regioners behov hensigtsmæssigt at anvende de tilsvarende disponible mængder til iværksættelsen af ovennævnte forsyningsordning for de regionale markeder;

for at forenkle lovgivningen bør bestemmelserne for iværksættelsen af ordningen for markedsføringsstøtte i forbindelse med årskontrakter, der blev indført ved artikel 15 i forordning (EØF) nr. 3763/91, overtages i nærværende forordning; bestemmelserne i afsnit III i Kommissionens forordning (EØF) nr. 667/92⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1363/95⁽⁴⁾, bør således overtages, og sidstnævnte forordning bør ophæves;

med hensyn til sidstnævnte foranstaltning er det nødvendigt at definere begrebet årskontrakt og præcisere beregningsgrundlaget for beregningen af støttebeløbet, der i ovennævnte artikel 15 er fastsat til 10 % af værdien af den markedsførte produktion, leveret til bestemmelsesstedet, og til 13 % i tilfælde af anvendelse af nævnte artikels stk. 4; der bør endelig indføres en ordning for fordeling af de mængder, der er berettiget til støtte i tilfælde af overskridelse af de lofter, der er fastsat i nævnte artikel;

det er hensigtsmæssigt i et afsluttende kapitel at anføre de generelle bestemmelser for samtlige foranstaltninger, bl.a. for kontrol og meddelelse:

⁽¹⁾ EFT nr. L 356 af 24. 12. 1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 267 af 9. 11. 1995, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. L 71 af 18. 3. 1992, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 132 af 16. 6. 1995, s. 8.

med hensyn til støtte til produktion af grøn vanille og flygtige vegetabiliske olier af geranium og vetiverrod blev de vigtigste elementer i disse foranstaltninger fastsat ved den nye artikel 13, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 3763/91, der trådte i kraft i november 1995; det bør derfor fastsættes, at støtten udbetales for 1996 på særlige overgangsbetingelser, der fastlægges af de franske myndigheder;

for at sikre forvaltningen af samtlige foranstaltninger på kalenderårsbasis bør bestemmelserne i nærværende forordning bortset fra en særlig undtagelse anvendes fra den 1. januar 1997;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med fælles udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Frugt og Grøntsager og Forvaltningskomitéen for Levende Planter og Blomsterdyrknings Produkter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Støtte til forsyning af det regionale marked

Artikel 1

For friske frugter og grøntsager undtagen bananer bortset fra pisang henhørende under KN-kode 0803 00 11, blomster og levende planter i kapitel 6, 7 og 8 i den kombinerede nomenklatur, peber og krydderier henhørende under KN-kode 0904 samt krydderier henhørende under KN-kode 0910 til forsyning af markedet i OD ydes der støtte som fastsat i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 3763/91 på betingelserne i nærværende kapitel.

Artikel 2

1. Støtten udbetales til de i artikel 3 omhandlede producenter for produkter i bilag I, der er klassificeret i de tre kategorier A, B og C, og

- a) som er i overensstemmelse med de normer, der er fastsat efter afsnit I i Kommissionens forordning (EF) nr. 2200/96⁽¹⁾, for så vidt angår frugt og grøntsager, eller, hvis sådanne normer ikke findes for det pågældende produkt, er i overensstemmelse med de kvalitetspecifikationer, der er fastsat i nedennævnte leveringskontrakter; produkter, der fremviser særlige kendetegn i forbindelse med de tropiske produktionsbetingelser, er dog ikke udelukket, og
- b) som er omfattet af leveringskontrakter, der er indgået mellem de i artikel 3 nævnte typer erhvervsdrivende for en eller flere markedsføringsæsoner inden begyndelsen af disse eller inden en dato, der er fastsat af myndighederne.

2. Støttebeløbene for hver produktkategori er fastsat i bilag II.

3. Støtten udbetales for højst de årlige mængder, der er fastsat i bilag I, del 1, pr. produktkategori.

Myndighederne fastlægger i hvert OD, hvilke produkter og hvilke mængder der kan omfattes af støtte. De foretager denne fordeling efter de specifikke behov og de disponible mængder.

4. Når forsyningsbehovene for et eller flere produkter berettiger hertil, yder myndighederne støtte for levering i et andet OD end det OD, hvor produktet blev høstet.

Artikel 3

1. Leveringskontrakter indgås mellem individuelle eller sammensluttede producenter på den ene side og erhvervsdrivende i distributionsleddet eller virksomheder i restaurationsbranchen eller samfund i produktionsområdet, der er godkendt af de nationale myndigheder, på den anden side, uden at anvendelsen af artikel 2, stk. 4, herved indskrænkes.

Den i artikel 13, stk. 1, sjette afsnit, i forordning (EØF) nr. 3763/91 fastsatte støtte forhøjes i forbindelse med kontrakter, der indgås af producentorganisationer, der er anerkendt efter artikel 11 i forordning (EF) nr. 2200/96, eller af producentsammenslutninger, der er anerkendt efter Rådets forordning (EØF) nr. 1360/78⁽²⁾ med erhvervsdrivende i distributionsleddet eller virksomheder i restaurationsbranchen eller samfund.

2. De nationale myndigheder godkender efter anmodning de i stk. 1 nævnte erhvervsdrivende eller virksomheder i distributionsleddet og restaurationsbranchen samt samfund, der skriftligt forpligter sig til

- a) at forsyne det regionale marked med de produkter, der er omfattet af leveringskontrakterne
- b) at føre et særlig regnskab for gennemførelsen af leveringskontrakterne
- c) efter myndighedernes anmodning at fremsende alle bilag og dokumenter vedrørende gennemførelsen af kontrakterne eller overholdelsen af de forpligtelser, der er indgået efter nærværende forordning.

Artikel 4

1. Producenter, der ønsker at komme ind under støtteordningen, sender de organer, der er udpeget af myndighederne, inden en dato, der er fastsat af nævnte myndigheder, en erklæring med en kopi af den i artikel 3, stk. 1, nævnte leveringskontrakt eller foreløbige leveringskontrakt, der mindst indeholder følgende oplysninger:

⁽¹⁾ EFT nr. L 29 af 7. 2. 1996, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. L 166 af 23. 6. 1978, s. 1.

- firmanavn for de parter, der indgår kontrakten
- præcis betegnelse på det eller de produkter, der er omfattet af kontrakten
- oplysning om de mængder, der skal leveres i markedsføringsperioden eller -perioderne, og
- forventet tidsplan for leveringerne.

2. De kompetente myndigheder kan fastsætte en minimumsmængde for hver støtteansøgning. Når de samlede mængder, der følger af ovennævnte erklæringer, for en eller flere produktkategorier overstiger de mængder, der kan ydes støtte for, kan myndighederne for denne eller disse produktkategorier fastsætte en procentsats for den del af leveringskontrakten, der kan indgives en støtteansøgning for.

Artikel 5

Når de mængder, som støtten ansøges for, overstiger de maksimumsmængder, der er fastsat for et produkt eller en produktkategori, fastsætter myndighederne en nedsættelseskoefficient, der skal anvendes på alle støtteansøgninger for dette produkt eller denne produktkategori.

KAPITEL II

Støtte til produktion af grøn vanille og flygtige vegetabiliske olier af geranium og vetiverrod

Artikel 6

1. Støtte til produktion af grøn vanille henhørende under KN-kode ex 0905 til fremstilling af tørret (sort) vanille eller vanilleresinoider, som fastsat i artikel 13, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3763/91 udbetales til producenten af grøn vanille via forarbejdningsvirksomheder, der er godkendt af myndighederne.

Hvis det viser sig nødvendigt for anvendelse af foranstaltningen, specificerer myndighederne de tekniske egenskaber for grøn vanille, der er omfattet af støtte.

2. Myndighederne godkender de forarbejdningsvirksomheder der er etableret i produktionsområdet, og som

a) har anlæg/udstyr til tilvirkning af tørret (sort) vanille eller vanilleresinoider, og

b) skriftligt forpligter sig til at

- udbetale det samlede beløb på 6,04 ECU/kg til producenten af grøn vanille for en eller flere leveringskontrakter senest en måned fra de ansvarlige organers udbetaling af støtten

— føre et særskilt regnskab for transaktionerne vedrørende anvendelsen af nærværende artikel

— tillade al kontrol, som de ansvarlige organer kræver, og meddele alle oplysninger vedrørende anvendelsen af nærværende artikel.

Artikel 7

1. Støtten for produktion af flygtige vegetabiliske olier af geranium og vetiverrod henhørende under KN-kode 3301 21 og 3301 26, som fastsat i artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3763/91 udbetales til producenterne via lokale organer for indsamling og markedsføring, der er godkendt af myndighederne.

Støtten udbetales for færdigvarer, der er fremstillet efter godkendte fremstillingsmetoder, og som besidder de tekniske egenskaber, som myndighederne har offentliggjort.

2. Myndighederne godkender de i stk. 1 nævnte organer i produktionsområdet, der skriftligt forpligter sig til at

a) udbetale producenterne det samlede beløb på 44,68 ECU/kg flygtige vegetabiliske olier af geranium og vetiverrod for en eller flere leveringskontrakter senest en måned fra de ansvarlige organers udbetaling af støtten

b) føre et særskilt regnskab for transaktionerne vedrørende anvendelsen af nærværende artikel

c) tillade al kontrol, som de ansvarlige organer kræver, og meddele alle oplysninger vedrørende anvendelsen af nærværende artikel.

Artikel 8

1. Når de mængder, som omfattes af støtteansøgninger efter artikel 6 eller artikel 7, overstiger de årlige mængder, der er fastsat i bilag I, del 2, fastsætter myndighederne en nedsættelsesprocentsats, der skal anvendes på alle støtteansøgninger.

2. Myndighederne vedtager supplerende administrative bestemmelser, der er nødvendige for anvendelse af artikel 6 og 7, bl.a. om indgivelse af støtteansøgninger, og foretager nødvendig kontrol alt efter tilfældet hos producenterne af grøn vanille, virksomhederne for fremstilling af tørret vanille eller vanilleresinoider, fabrikanterne af flygtige vegetabiliske olier af geranium og vetiverrod samt organerne for indsamling og markedsføring af nævnte olier.

De kan gøre udbetaling af støtten afhængig af, at der fremlægges leveringslister, der medunderskrives af producenten og alt efter tilfældet af de godkendte fremstillingsvirksomheder eller organer for indsamling og markedsføring.

KAPITEL III

Støtte til markedsføring i forbindelse med årskontrakter*Artikel 9*

1. Med henblik på anvendelse af artikel 15 i forordning (EØF) nr. 3763/91 forstås ved »årskontrakt« en kontrakt, hvorved en erhvervsdrivende, en fysisk eller juridisk person, der er etableret i den øvrige del af Fællesskabet uden for OD, forpligter sig til inden begyndelsen af perioden for markedsføring af det eller de pågældende produkter at købe hele eller en del af produktionen af en producent i OD, det være sig en individuel producent, en organisation eller en forening af producenter, med henblik på at markedsføre den uden for OD.

2. En erhvervsdrivende, der agter at indgive en støtteansøgning, sender de ansvarlige franske organer årskontrakten inden begyndelsen af perioden for markedsføring af det eller de pågældende produkter.

Kontrakten indeholder mindst følgende oplysninger:

- a) de kontraherende parters firmanavn og deres etableringssted
- b) produktets eller produkternes betegnelse
- c) de pågældende mængder
- d) forpligtelsens varighed
- e) tidsplan for markedsføringen
- f) emballeringsmåde og oplysninger om transporten (betingelser og omkostninger)
- g) nøjagtigt leveringstrin.

3. De ansvarlige organer undersøger, om kontrakterne er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 3763/91 og bestemmelserne i nærværende forordning. De sikrer sig især, at kontrakterne indeholder alle de i stk. 2 nævnte oplysninger.

De underretter den erhvervsdrivende om eventuel anvendelse af stk. 6.

4. Ved fastlæggelsen af støttebeløbet evalueres værdien af den markedsførte produktion, frit leveret bestemmelsessted, på grundlag af årskontrakten, de specifikke transportdokumenter og alle de bilag, der fremlægges til underbygning af betalingsansøgningen.

Den værdi af den markedsførte produktion, der skal lægges til grund, er værdien af produktionen frit leveret i den første indladningshavn eller -lufthavn.

De ansvarlige organer kan anmode om alle oplysninger eller supplerende bilag, der er relevante for fastlæggelsen af støttebeløbet.

5. Støtteansøgningen indgives af den køber, der har indgået forpligtelse om at markedsføre produktet, i måneden efter udløbet af markedsføringsperioden.

De ansvarlige organer kan, for så vidt det er nødvendigt for forvaltningen af støtteordningen, fastlægge markedsføringsperioder eller -sæsoner pr. produkt.

6. Når for et givet produkt for et OD de mængder, som der anmodes om støtte for, overstiger den mængde på 3 000 tons, der er fastsat i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 3763/91, eller med hensyn til meloner henhørende under KN-kode ex 0807 10 90 den grænse, der er fastsat i nævnte artikels stk. 5, fastsætter de nationale myndigheder en ensartet nedsættelsesprocentsats, der skal anvendes på alle støtteansøgninger.

7. Det støttesupplement, der er fastsat i artikel 15, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3763/91, udbetales mod fremlæggelse af de forpligtelser, som parterne har indgået om i en periode på mindst tre år at sammenlægge den viden og knowhow, der er nødvendig for gennemførelsen af den fælles virksomheds opgave. Disse forpligtelser indeholder en klausul om forbud mod opsigelse af aftalen inden afslutningen af nævnte periode på tre år.

Ved brud på nævnte forpligtelser kan køberen ikke indgive en støtteansøgning for det pågældende produktionsår.

KAPITEL IV

Generelle bestemmelser*Artikel 10*

1. Støtteansøgninger vedrørende forsyningen af det i kapitel I omhandlede lokale marked, den i kapitel II omhandlede produktionsstøtte samt den i kapitel III omhandlede markedsføringsstøtte indgives til de af de franske myndigheder udpegede organer efter de af disse fastsatte modeller i den eller de perioder, som de har fastlagt.

2. Ansøgningerne ledsages af fakturaer og alle andre bilag vedrørende de foretagne aktioner, navnlig referencerne på leveringskontrakterne i forbindelse med den i kapitel I og III omhandlede støtte.

3. De ansvarlige organer udbetaler efter kontrol af støtteansøgningerne og bilagene senest to måneder efter afslutningen af den i stk. 1 omhandlede periode for indgivelse af ansøgningerne den efter bilag I, II og III fastlagte støtte.

Artikel 11

1. De nationale myndigheder træffer alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre overholdelse af de betingelser, som den i artikel 13 og 15 i forordning (EØF) nr. 3763/91 fastsatte støtte er underlagt.

I denne forbindelse gennemfører de stikprøvekontrol på stedet af et antal støtteansøgninger, der repræsenterer mindst 20 % af mængderne og 10 % af modtagerne.

De trækker de i artikel 3, stk. 2, artikel 6, stk. 2, og artikel 7, stk. 2, omhandlede godkendelser tilbage, når de forpligtelser, de er betinget af, ikke opfyldes.

De kan suspendere udbetalingen af støtten afhængigt af uregelmæssighedernes alvor.

2. Er en støtte udbetalt uretmæssigt, inddriver de ansvarlige organer de udbetalte beløb, forhøjet med renter beregnet for perioden mellem udbetalingen og modtagerens tilbagebetaling af den uretmæssigt udbetalte støtte.

Skyldes det uretmæssige beløb urigtige erklæringer, urigtige dokumenter eller en alvorlig forsømmelse fra støttmodtagerens side, pålægges der en straf lig med det uretmæssige beløb, forhøjet med en rente, der er beregnet efter foregående afsnit.

Der anvendes den af Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde anvendte rentesats for dens operationer i ecu, som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, og som er i kraft på datoen for tilbagebetalingen, forhøjet med 3 procentpoint.

3. De inddrevne beløb indbetales til de udbetalende organer, der trækker dem fra de udgifter, som Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget finansierer.

Artikel 12

Frankrig meddeler senest tre måneder efter ikrafttrædelsen af nærværende forordning Kommissionen,

hvilke supplerende bestemmelser landet har vedtaget med henblik på anvendelse af artikel 13 til 15 i forordning (EØF) nr. 3763/91.

Artikel 13

Med henblik på anvendelse af artikel 13, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 3763/91 indgives støtteansøgningerne for 1996 til de af myndighederne udpegede organer på de af disse myndigheder fastsatte betingelser.

Støtten udbetales mod, at det til myndighedernes tilfredshed godtgøres, at produkterne, der har ret til støtte, rent faktisk alt efter tilfældet er høstet og bestemt til fremstilling af tørret (sort) vanille eller vanilleresinoider eller fremstillet efter de sædvanlige fremstillingsmetoder og indsamlet af de organer, der varetager markedsføringen heraf.

Myndighederne sikrer ved passende kontrol, at de fremlagte støtteansøgninger og bilag er korrekte og nøjagtige.

Artikel 14

Forordning (EØF) nr. 667/92 ophæves.

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1997 bortset fra artikel 14, der anvendes fra ikrafttrædelsen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

1. Produkter som omhandlet i artikel 2, stk. 1. Maksimumsmængder som omhandlet i artikel 2, stk. 3

Kategori A		
KN-kode	Produkt	Mængde
0701	Kartofler	10 350 (tons)
ex 0706 10	Gulerødder	
ex 0707	Agurker	
0709 90 90	•Chouchous og christophines•	
0803 00 11	Pisang	
0804 30	Ananas	
0807 11 00	Vandmeloner	
ex 0603	Tropiske blomster (anthurium standard, alpinas, heliconias)	6 600 000 (enheder)
Kategori B		
KN-kode	Produkt	Mængde
0702	Tomater	12 400 (tons)
ex 0703 10	Kepaløg	
ex 0704	Kål	
ex 0705	Hovedsalat	
0709 90 10	Salat bortset fra hovedsalat	
0709 30 00	Auberginer	
0714 20 10	Søde kartofler	
ex 0714 90 11	Yams, m.m.	
ex 0714 90 19	Yams, m.m.	
ex 0709 90 90	Pepogræskar	
0804 40	Avocado	
ex 0804 50 00	Mangofrugt	
ex 0805	Citrusfrugter (appelsiner, mandariner, citroner, limefrugter og grapefrugter)	
0807 19 00	Meloner	
0807 20 00	Melontræsfrugter	
ex 0810 90 30	Litchi	
Kategori C		
KN-kode	Produkt	Mængde
0703 20	Hvidløg	375 (tons)
0708 20	Bønner	
ex 0710 30 10	Gurkemeje	
0810 10	Jordbær	
ex 0810 90 40	Passionsfrugter, maracudja og grenadilla	
ex 0810 90 85	Rambutan	
ex 0603 10	Tropiske blomster (hybrider af anthurium, orkidéer, balisier pendula)	500 000 (enheder)
0603 10 11	Roser	
0603 10 51	Roser	

2. Maksimumsmængder som omhandlet i artikel 8

KN-kode	Produkt	Mængde (kg)
ex 0905	Grøn vanille	45 000
3301 21	Flygtig vegetabilsk olie af geranium	12 500
3301 26	Flygtig vegetabilsk olie af vetiverrod	2 500

BILAG II

Støttebeløb som omhandlet i artikel 2, stk. 2, og de forhøjede støttebeløb som omhandlet i artikel 3, stk. 1, andet afsnit

Kategori A

KN-kode	Produkt	Støtte jf. artikel 2	Forhøjet støtte jf. artikel 3
0701	Kartofler	0,15 ECU/kg	0,1575 ECU/kg
ex 0706 10	Gulerod		
ex 0707	Agurker		
0709 90 90	•Chouchous og christophines•		
0803 00 11	Pisang		
0804 30	Ananas		
0807 11 00	Vandmeloner		
ex 0603	Tropiske blomster (anthurium standard, alpinas, heliconias)	0,15 ECU/enhed	0,1575 ECU/enhed

Kategori B

KN-kode	Produkt	Støtte jf. artikel 2	Forhøjet støtte jf. artikel 3
0702	Tomater	0,23 ECU/kg	0,2415 ECU/kg
ex 0703 10	Kepaløg		
ex 0704	Kål		
ex 0705	Hovedsalat		
0709 90 10	Salat bortset fra hovedsalat		
0709 30 00	Auberginer		
0714 20 10	Søde kartofler		
ex 0714 90 11	Yams, m.m.		
ex 0714 90 19	Yams, m.m.		
ex 0709 90 90	Pepogræskar		
0804 40	Avocado		
ex 0804 50 00	Mangofrugt		
ex 0805	Citrusfrugter (appelsiner, mandariner, citroner, limefrugter og grapefrugter)		
0807 19 00	Meloner		
0807 20 00	Melontræsfrugter		
ex 0810 90 30	Litchi		

Kategori C

KN-kode	Produkt	Støtte jf. artikel 2	Forhøjet støtte jf. artikel 3
0703 20	Hvidløg	0,30 ECU/kg	0,3150 ECU/kg
0708 20	Bønner		
ex 0710 30 10	Gurkemeje		
0810 10	Jordbær		
ex 0810 90 40	Passionsfrugter, maracudja og grenadilla		
ex 0810 90 85	Rambutan	0,30 ECU/enhed	0,3150 ECU/enhed
ex 0603 10	Tropiske blomster (hybrider af anthurium, orkidéer, balisier pendula)		
0603 10 11	Roser		
0603 10 51	Roser		

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 490/97
af 17. marts 1997
om ændring af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsord-
ning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens
forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF)
nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestem-
melser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt
angår importtold for korn⁽³⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Importtolden for korn blev fastsat ved Kommissionens
forordning (EF) nr. 486/97⁽⁴⁾;

i artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96 er det fast-
sat, at hvis det beregnede gennemsnit af importtolden i

dens anvendelsesperiode afviger med mindst 5 ECU/ton
fra den fastsatte told, foretages der en tilsvarende justering;
nævnte afvigelse har fundet sted; det er derfor nødvendigt
at justere importtolden i forordning (EF) nr. 486/97 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I og II til forordning (EF) nr. 486/97 affattes som
angivet i bilag I og II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. marts 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT nr. L 161 af 29. 6. 1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 75 af 15. 3. 1997, s. 41.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel pr. landevej, flod eller hav fra havne ved Middelhavet, Sortehavet eller Østersøen (ECU/ton)	Told ved indførsel pr. hav fra andre havne ⁽²⁾ (ECU/ton)
1001 10 00	Hård hvede ⁽¹⁾	17,96	7,96
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd:	30,73	20,73
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽³⁾	30,73	20,73
	af middelgod kvalitet	35,74	25,74
	af ringe kvalitet	60,53	50,53
1002 00 00	Rug	66,39	56,39
1003 00 10	Byg, til udsæd	66,39	56,39
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd ⁽³⁾	66,39	56,39
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	73,81	63,81
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽³⁾	73,81	63,81
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	66,39	56,39

⁽¹⁾ For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

⁽²⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på

— 3 ECU/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller på

— 2 ECU/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på den Iberiske Halvøes Atlanterhavskyst.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 14 eller 8 ECU/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

*BILAG II***Elementer til beregning af tolden**

(den 14. marts 1997)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Notering (ECU/ton)	129,43	133,81	120,37	104,37	172,43 (!)	124,00 (!)
Præmie for Golfen (ECU/ton)	30,21	20,84	9,50	12,21	—	—
Præmie for The Great Lakes (ECU/ton)	—	—	—	—	—	—

(!) Fob Duluth.

2. Fragt/omkostninger: Mexikanske Golf-Rotterdam: 12,90 ECU/ton; Great Lakes-Rotterdam: 24,23 ECU/ton.

3. Subsidier (artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 ECU/ton).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 491/97

af 17. marts 1997

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/96⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. marts 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT nr. L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 17. marts 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi	
0702 00 15	204	64,6	
	212	95,7	
	624	117,4	
	999	92,6	
0707 00 15	052	128,0	
	999	128,0	
0709 10 10	220	121,3	
	999	121,3	
0709 90 73	052	111,9	
	204	85,7	
	999	98,8	
0805 10 01, 0805 10 05, 0805 10 09	052	56,9	
	204	43,9	
	212	46,1	
	448	22,9	
	600	41,1	
	624	49,1	
	999	43,3	
0805 30 20	052	54,6	
	600	73,6	
	999	64,1	
0808 10 51, 0808 10 53, 0808 10 59	060	66,2	
	388	106,0	
	400	100,3	
	404	101,6	
	508	87,1	
	512	89,7	
	524	80,1	
	528	98,7	
	999	91,2	
	0808 20 31	039	97,7
		388	64,9
400		83,3	
512		67,1	
528		69,2	
999		76,4	

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 68/96 (EFT nr. L 14 af 19. 1. 1996, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. december 1996

om vilkårene for den anden GSM-operatør i Spanien

(Kun den spanske udgave er autentisk)

(97/181/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab, særlig artikel 90, stk. 3,

efter ved skrivelse af henholdsvis 23. april 1996 og 30. maj
1996 at have givet henholdsvis de spanske myndigheder
og Telefónica de España SA lejlighed til at fremsætte
deres bemærkninger til Kommissionens klagepunkter
vedrørende det initialgebyr, som er afkrævet Airtel Móvil
SA, og

ud fra følgende betragtninger:

SAGSFREMSTILLING

Den statslige foranstaltning

- (1) Den spanske regering har forlangt et initialgebyr i forbindelse med meddelelse af en ny koncession på oprettelse og drift på spansk område af et net til levering af offentlige mobiltelefonitjenester, hvortil anvendes det fælleseuropæiske digitale GSM-system (Global System for Mobile Communications) (*GSM-tjenester*).

Dette krav er fastsat i artikel 9, stk. 4, og artikel 16 i udbudskriterierne, som blev godkendt ved mini-

steriel bekendtgørelse af 26. september 1994⁽¹⁾. Samme krav gælder ikke for det offentlige teleselskab, Telefónica de España.

Selskabet og de berørte tjenester

- (2) Telefónica de España er en spansk offentlig virksomhed som defineret i artikel 2 i Kommissionens direktiv 80/723/EØF af 25. juni 1980 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder⁽²⁾.

Den spanske regering har en afgørende indflydelse på Telefónica de España af tre årsager:

- i) Den spanske stat er den største aktionær i Telefónica de España. Da Kommissionen indledte denne sag besad den spanske stat 31,8 % af den udstedte aktiekapital. Den besidder i dag 21,16 % af den udstedte aktiekapital. De resterende aktier er fordelt på ca. 300 000 aktionærer.
- ii) Den spanske regering har ret til at udpege en repræsentant med vetoet med hensyn til de beslutninger, der træffes af Telefónica de España's bestyrelse. Ifølge artikel 2, stk. 9, i kongeligt dekret nr. 6/1996 af 7. juni 1996⁽³⁾ vil denne ret først bortfalde den 1. januar 1998.

⁽¹⁾ BOE nr. 231 af 27. 9. 1994, s. 29778.

⁽²⁾ EFT nr. L 195 af 29. 7. 1980, s. 35.

⁽³⁾ BOE nr. 139 af 8. 6. 1996, s. 18975.

iii) I kraft af koncessionsaftalen af 26. december 1991 ⁽¹⁾ har den spanske regering ret til direkte at udpege 25 % af medlemmerne af Telefónica de España's bestyrelse. Dette forhold sammenholdt med den omstændighed, at den spanske stat er den største aktionær, har betydet, at den spanske regering har udpeget 18 af de nuværende 25 medlemmer, herunder formanden.

Aktierne i Telefónica de España er noteret på den spanske fondsbørs såvel som på børsen i New York, London, Frankfurt og Tokyo. I henseende til omsætning (1 740,5 mia. pta. i 1995) og overskud (133,2 mia. pta. i 1995) er Telefónica de España blandt de verdens ti største teleselskaber. Telefónica de España har 69 570 ansatte og over 16 mio. abonnenter.

Telefónica de España er således en offentlig virksomhed eller en virksomhed med særlige eller eksklusive rettigheder, jf. traktatens artikel 90, stk. 1.

- (3) Telefónica de España leverer »transmissionsteletjenester«, »finale teletjenester« og »tillægsteletjenester« i hele Spanien i medfør af den spanske telekommunikationslov (Ley de Ordenación de las Telecomunicaciones) 31/1987 af 18. december 1987 ⁽²⁾ (»LOT«) og koncessionsaftalen. Telefónica de España har haft monopol på leveringen af nogle af disse tjenester (f.eks. taletelefonitjenester som omhandlet i artikel 1 i Kommissionens direktiv 90/388/EØF af 28. juni 1990 om liberalisering af markedet for teletjenester ⁽³⁾), og konkurrencen om de øvrige tjenester (såsom GSM-tjenester) er begrænset. Telefónica de España har også, sammen med Ente Público Radiodifusión (»Retevisión«) og Organismo Autónomo de Correos y Telégrafos, der begge er offentlige virksomheder, fået tildelt særlige rettigheder med hensyn til levering af transmissionskapacitet til teletjenester.

Den 7. juni 1996 blev monopolen på taletelefonitjenester og oligopolet på de tilsvarende infrastrukturer formelt ophævet ved kongeligt dekret nr. 6/1996. Den spanske regering kan nu meddele koncessioner til andre nationale og regionale operatører. Retevisión vil overføre sine telekommunikationsaktiver til en ny enhed, der har fået koncession på levering af alle slags teletjenester og fået mandat til at sælge 80 % af sine aktier som led

i et begrænset udbud. Det forventes imidlertid ikke, at den nye enhed vil være operationel før midten af 1997.

I medfør af LOT og selskabets koncessionsaftale har Telefónica de España været i stand til at levere GSM-tjenester uden at deltage i en udbudsprocedure. Der er redegjort nærmere for dette forhold i betragtning 7. Den spanske regering har givet Telefónica de España tilladelse til at overdrage sin koncession på levering af mobiltjenester — såvel analoge som GSM — til Telefónica Servicios Móviles SA (»Telefónica Servicios Móviles«), der er et 100 %-ejet datterselskab af Telefónica de España. Alle henvisninger i denne beslutning er til Telefónica de España, da det er dette selskab, der modtog den oprindelige koncession på levering af GSM-tjenester.

- (4) Cellulær digital mobiltelefoni baseret på GSM-standarden er en nyudviklet tjeneste i Europa, der giver abonnenterne mulighed for at foretage og modtage opkald i EF og i visse andre europæiske lande. Denne tjeneste, der bygger på digitalteknologi, en kode og et SIM-kort (Subscriber Identity Module), giver flere muligheder end de mere traditionelle analoge mobiltelefonitjenester. Den digitale teknik giver — ud over en forbedret kvalitet — mulighed for højhastighedstransmission af data, sikrer en højere grad af fortrolighed gennem kodning og er mere økonomisk med hensyn til brug af frekvenser end de analoge systemer. Derudover bygger GSM-systemet på fælles EF-standards og fælles frekvensbånd, der er godkendt på EF-niveau, og kan — modsat de analoge systemer, der ofte er inkompatible fra en medlemsstat til en anden — udvikle sig til at blive en af de fælleseuropæiske tjenester, som i henhold til Rådets henstilling 87/371/EØF ⁽⁴⁾ er et af de vigtigste mål for Den Europæiske Unions politik på telekommunikationsområdet. Endelig skal det fremhæves, at det spirende marked for GSM-tjenester er særdeles dynamisk, idet antallet af brugere i Vesteuropa ifølge visse undersøgelser meget vel vil kunne stige fra lidt over en million i 1993 til 15-20 millioner i år 2000 ⁽⁵⁾.
- (5) Rådet har vedtaget direktiv 87/372/EØF af 25. juni 1987 om de frekvensbånd, der skal stilles til rådighed for samordnet indførelse af offentlig fælleseuropæisk digital celleopbygget landmobiltra-

⁽¹⁾ BOE nr. 20 af 23. 1. 1992, s. 2132.

⁽²⁾ BOE nr. 303 af 19. 12. 1987. Ændret ved bl.a. lov nr. 32/1992 af 3. december 1992.

⁽³⁾ EFT nr. L 192 af 24. 7. 1990, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 196 af 17. 7. 1987, s. 81.

⁽⁵⁾ »Scenario Mobile Communications up to 2010 — study on forecast developments and future trends in technical development and commercial provision up to the year 2010«, EUTELIS Consult, oktober 1993.

diokommunikation i Fællesskabet⁽¹⁾, der forbeholder frekvenserne 890-915 og 935-960 Mhz til det fælles digitale GSM-mobilkommunikationssystem. Disse fælles frekvensbånd giver mulighed for, at flere operatører kan udbyde tjenester i konkurrence med hinanden. Det kommercielle udbud af GSM-tjenester i EF begyndte i slutningen af 1992; siden da har samtlige medlemsstater med undtagelse af Luxembourg givet koncession til to operatører; og Luxembourg har udtalt, at det vil gøre det samme. Sverige har givet koncession til tre GSM-operatører.

Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT), der er et forum for de nationale myndighedsorganer fra 36 lande (herunder Spanien), har anbefalet, at konkurrencen mellem udbyderne af GSM-tjenester søges aktivt fremmet, og at de lovgivningsmæssige hindringer herfor fjernes⁽²⁾.

- (6) Endelig har Tyskland, Grækenland, Frankrig, Nederlandene og Det Forenede Kongerige givet tilladelse til, at en tredje operatør må udbyde digitale cellulære mobiltelefonitjenester på et højere frekvensbånd på grundlag af DCS 1800-specifikationer. I henhold til artikel 2 i Kommissionens direktiv 96/2/EF af 16. januar 1996 om ændring af direktiv 90/388/EØF for så vidt angår mobil- og personkommunikation⁽³⁾ skal medlemsstaterne senest den 1. januar 1998 udstede koncessioner på drift af mobilkommunikationssystemer efter DCS 1800-standarden. Desuden må medlemsstaterne ikke begrænse kombinationen af mobilkommunikationsteknologier/-systemer, og de skal under alle omstændigheder tage hensyn til kravet om at sikre en effektiv konkurrence mellem de operatører, der konkurrerer på de relevante markeder.

Baggrund

- (7) Efter ændringer af LOT ved lov 32/1992 af 3. december 1992 blev markedet for levering af GSM-tjenester liberaliseret pr. 31. december 1993. Derfor betragtes leveringen af GSM-tjenester ikke længere som en »final« tjeneste, for hvilke der kan indrømmes særlige eller eksklusive rettigheder. GSM-tjenester betragtes nu som »tillægstjenester«, der skal udbydes i konkurrence.

Efter denne ændring af LOT vedtog den spanske regering kongeligt dekret nr. 1486/1994 af 1. juli 1994⁽⁴⁾ (»det kongelige dekret«) om godkendelse af den tekniske bekendtgørelse (»Reglamento Técnico«) om levering af tillægstjenester inden for automatisk mobilkommunikation. Ifølge artikel 2 i den tekniske bekendtgørelse (der er knyttet som bilag til det kongelige dekret) skal GSM-tjenester udbydes i konkurrence. I henhold til artikel 4 i den tekniske bekendtgørelse skal GSM-tjenester leveres af Telefónica de España og af en anden konkurrerende koncessionshaver. Den første overgangsbestemmelse i den tekniske bekendtgørelse beskriver, hvordan Telefónica de España kan opnå licens uden om en udbudsprocedure.

Det kongelige dekret indeholder ingen udtrykkelig bestemmelse om, at der skal betales et initialgebyr for GSM-koncessionen. Imidlertid hedder det i artikel 4, stk. 4, litra a), i den tekniske bekendtgørelse, at en af de faktorer, der skal tages hensyn til ved vurderingen af den anden operatørs koncessionsansøgning, er »maksimering af finansielle bidrag«.

- (8) Ved ministeriel bekendtgørelse af 26. september 1994⁽⁵⁾ vedtog den spanske regering udbudsbetingelserne og indledte udbudsproceduren for den anden operatørs koncession på levering af GSM-tjenester. Den anden operatørs koncession har en løbetid på 15 år med mulighed for en 5-årig forlængelse derefter. De øvrige vilkår, der er knyttet til koncessionen, er anført i udbudsbetingelserne.

Ifølge artikel 9 og 16 i udbudsbetingelserne skulle der betales et initialgebyr til statskassen på 50,095 mia. pta. Udbudsbetingelserne indeholdt også nogle angivelser vedrørende den relative vægt, som ville blive tillagt de enkelte udbudskriterier. Konsekvensen af det sidste stykke i artikel 16 var, at der automatisk ville blive set bort fra tilbud på under 50 mia. pta.

Ministeriet for offentlige arbejder, transport og miljø tildelte ved ministeriel bekendtgørelse af 29. december 1994⁽⁶⁾ den anden operatørkoncession til Airtel Móvil SA (dengang kendt under navnet »Alianza Internacional de Redes Telefónicas, SA«), skønt selskabets tilbud om et initialgebyr på 85 mia. pta. ikke var det højeste (som var på 89 mia. pta.).

⁽¹⁾ EFT nr. L 196 af 17. 7. 1987, s. 85.

⁽²⁾ »Review of the Requirements for the Future Harmonisation of Regulatory Policy Regarding Mobile Communication Services«, CEPT/ECTRA (92) 57, s. 17.

⁽³⁾ EFT nr. L 20 af 26. 1. 1996, s. 59.

⁽⁴⁾ BOE nr. 168 af 15. 7. 1994, s. 22672.

⁽⁵⁾ BOE nr. 231 af 27. 9. 1994, s. 29779.

⁽⁶⁾ BOE nr. 4 af 5. 1. 1995, s. 464.

Ifølge artikel 9 i udbudsbetingelserne skulle Airtel Móvil betale initialgebyret, når selskabet formelt fik tildelt koncessionen ved undertegnelsen af koncessionsaftalen, som fandt sted den 3. februar 1995. Samme dag modtog Telefónica de España en tilsvarende GSM-koncession uden at betale et lignende beløb.

- (9) Ved skrivelse af 6. februar 1995 tilkendegav Kommissionen, at den havde betænkeligheder med hensyn til den procedure, som var blevet benyttet til at udvælge den anden operatør, og som indebar, at vilkårene for denne anden operatør var mindre gunstige end vilkårene for Telefónica de España.

Den spanske regering svarede ved skrivelse af 20. april 1995, hvori den redegjorde for omstændighederne omkring koncessionsproceduren, som ifølge de spanske myndigheder kompenserede for Airtel Móvils initialgebyr.

Den 1. juli 1995 indledte Telefónica de España den kommercielle drift af sine GSM-tjenester.

Ved skrivelse af 18. juli 1995 anmodede Kommissionen den spanske regering om nærmere oplysninger om retten til at benytte alternative telenet, om retten til at foretage direkte tilslutninger til lejede kredsløb og om den metode, der ville blive anvendt til at revidere taksterne for tilslutning til faste kredsløb. Kommissionen havde behov for disse oplysninger for at kunne vurdere, om disse faktorer ville give den anden operatør fordele, som kunne opveje den konkurrencemæssige ulempe, som initialgebyret indebar.

Den 3. oktober 1995 begyndte Airtel Móvil at udbyde sine tjenester.

Ved skrivelse af 27. november 1995 meddelte den spanske regering Kommissionen, at den anden operatør kunne opbygge sin egen infrastruktur og benytte Retevisións og Correos y Telégrafos' infrastruktur som et alternativ til Telefónica de Españas netværk, at den spanske regering ikke havde modtaget nogen anmodning om direkte tilslutning, samt at spørgsmålet om takstnedsættelser ville blive undersøgt i 1996.

På et møde den 16. januar 1996 mellem den spanske regering og Kommissionen fremførte den spanske regering, at det ville være umuligt at rette op på den ulige behandling af Telefónica de España og den anden operatør ved at afkræve Telefónica de España et lignende initialgebyr på 85 mia. pta. Den spanske regering mente, at problemet eventuelt kunne løses ved gradvis at reducere tilslutningstaksterne over koncessionens løbetid på 15 år. Denne reduktion ville gælde for

såvel Telefónica de España som den anden operatør. Den spanske regering udtalte, at denne reduktion ville være på plads i september 1996, og at de pågældende takster ville blive reduceret med 25 %.

Kommissionen fastholdt imidlertid, at dette forslag ikke ville rette op på den ulige behandling af de to operatører.

Ved skrivelse af 23. april 1996 anmodede Kommissionen formelt den spanske regering om enten:

- i) at tilbagebetale initialgebyret til den anden operatør eller træffe andre korrigerende foranstaltninger eller
- ii) at fremsætte sine bemærkninger til Kommissionens klagepunkter.

Ved skrivelse af 30. maj 1996 anmodede Kommissionen Telefónica de España om at fremsætte sine bemærkninger til Kommissionens skrivelse af 23. april 1996 til den spanske regering. Skrivelsen til Telefónica de España var ledsaget af en kopi af den formelle anmodning til den spanske regering af 23. april 1996.

På et møde den 28. april 1996 mellem den spanske regering og Kommissionen foreslog den spanske regering at rette op på den ulige behandling af Telefónica de España og den anden operatør ved at lade Telefónica de España overføre omkostningerne til drift af TRAC-projektet (*Tecnología Rural de Acceso Celular*, dvs. landdistrikters adgang til cellulær teknologi) til Telefónica Servicios Móviles, der er selskabets afdeling for mobiltelefoni. TRAC-projektet betyder, at Telefónica de Españas abonnenter i svagt befolkede højlandsområder betaler en fast takst for at blive forbundet til det offentlige faste telefonnet via analog mobilteknologi og analoge infrastrukturer. Kommissionen undersøgte dette forslag nærmere, og ved skrivelser af 29. april 1996 og 10. maj 1996 anmodede den om yderligere oplysninger for at kunne færdiggøre sin undersøgelse af forslaget. Da Kommissionen ikke modtog noget svar på sine henvendelser, fremsendte den en rykkerskrivelse den 3. juni 1996. Ved skrivelse af 7. juni 1996 gav den spanske regering nogle af de oplysninger, som den var blevet anmodet om. Oplysningerne indeholdt imidlertid ikke tilstrækkelige data vedrørende TRAC-systemets reelle omkostninger for Telefónica Servicios Móviles. Kommissionen kunne derfor ikke vurdere, i hvilken udstrækning forslaget ville skabe lige vilkår for de to GSM-operatører.

På et møde den 9. juli 1996 mellem den spanske regering og Kommissionen understregede Kommissionen, at problemet ikke var blevet løst, og at den spanske regering måtte komme med et nyt forslag. Hidtil har Kommissionen ikke

modtaget noget svar på sin formelle anmodning af 23. april 1996, og den har heller ikke modtaget bemærkninger fra Telefónica de España til den formelle anmodning af 23. april 1996. Endvidere har den spanske regering endnu ikke fremsat nye forslag til en løsning på problemet.

KOMMISSIONENS VURDERING

Traktatens artikel 90, stk. 1

- (10) Artikel 90, stk. 1, fastsætter for så vidt angår offentlige virksomheder og virksomheder, som medlemsstaterne indrømmer særlige eller eksklusive rettigheder, at medlemsstaterne skal afstå fra at træffe eller opretholde foranstaltninger, som er i strid med traktaten, navnlig konkurrencereglerne.

Telefónica de España er en offentlig virksomhed, som har fået tildelt eksklusive rettigheder til drift af det faste telenet og til levering af taletelefonitjenester samt analoge mobiltelefonitjenester. Koncessionsaftalen giver også Telefónica de España ret til at drive et GSM-net, hvilket må betragtes som en særrettighed, da denne operatør er udpeget efter kriterier, der ikke er objektive og ikke-diskriminerende.

Kravet om et initialgebyr fra den anden operatør er en statslig foranstaltning efter artikel 90, stk. 1.

Traktatens artikel 86

Det relevante marked

- (11) Det relevante marked er drift af digitale cellulære mobiltelefonitjenester. Dette marked adskiller sig fra markedet for ikke-mobil taletelefoni. Det adskiller sig også fra markedet for alle andre mobilkommunikationstjenester.
- (12) Kommissionen har defineret markedet for taletelefoni i direktiv 90/388/EØF. Her opereres med en klar sondring mellem »tjenester, hvis ydelse helt eller delvis består i transmission og rutning af signaler gennem det offentlige telenet« og mobiltelefonitjenester, der ikke falder ind under direktivets anvendelsesområde.
- (13) I medfør af dette direktiv er taletelefoni den væsentligste tjeneste, der leveres via det faste offentlige telenet, dvs. mellem termineringspunkter på dette net. Disse termineringspunkter defineres som »hele komplekset af fysiske forbindelser og tekniske adgangsspecifikationer«. Hvad angår mobiltelefoni, befinder nettermineringspunktet sig derimod på

radiogrænsefladen mellem mobilnettets basisstation og den mobile station, hvilket indebærer, at der ikke findes et fysisk termineringspunkt. Definitionen af taletelefonitjenester i direktivets artikel 1 finder derfor ikke anvendelse på mobiltelefonitjenester.

- (14) Det fremgår af EF-Domstolens retspraksis⁽¹⁾, at for at det skal kunne antages, at en bestemt vare har et marked, der er tilstrækkeligt adskilt fra markedet for andre varer, må den kunne individualiseres ved særlige kendetegn, som adskiller den fra disse varer i en sådan grad, at den kun i ringe omfang kan substitueres af disse og kun i lidet mærkbart omfang udsættes for konkurrence fra disse varer.

Det er klart, at mobiltelefoni og telefoni via det faste net stort set ikke er indbyrdes substituerbare. Brugere, der tegner abonnement på en biltelefon eller en bærbar telefon, afbestiller normalt ikke det abonnement, de tidligere har tegnet på en telefon i hjemmet eller på arbejdspladsen. Mobiltelefoni er derfor en ny tjeneste, der supplerer, men ikke erstatter den traditionelle telefon. Denne differentiering viser sig desuden i en betydelig prisforskel.

Det er ganske vist tænkeligt, at mobiltelefoniens stadig større udbredelse med tiden vil føre til, at der dannes et enkelt telekommunikationssystem, som betjener forskellige markeder, der i dag er adskilte. Betingelserne for anvendelsen af artikel 86 skal imidlertid vurderes på grundlag af den aktuelle efterspørgsel og ikke på grundlag af en udvikling, der kunne finde sted i en ikke nærmere angivet fremtid.

- (15) Der er således af ovennævnte årsager god grund til at antage, at mobiltelefoni ikke kan betragtes som hørende til markedet for taletelefoni via det faste net, og det skal herefter bestemmes, om og i hvilken udstrækning det er berettiget at sondre mellem på den ene side de i denne beslutning omhandlede cellulære mobiltelefonitjenester baseret på GSM-standarden (som af Telefónica de España kaldes »Movistar«) og på den anden side cellulære mobiltelefonitjenester baseret på analog teknologi (som af Telefónica de España kaldes »Moviline«).

Kommissionen tager til efterretning, at cellulær GSM-mobiltelefoni ikke blot er en teknisk videreudvikling af den ældre analoge teknologi. Ud over de fordele, GSM frembyder i form af forbedret

⁽¹⁾ Domstolens dom af 14. februar 1978, sag 27/76, United Brands mod Kommissionen, Sml. 1978, s. 207.

kvalitet i stemmegengivelsen og bedre udnyttelse af det disponible frekvensområde (hvorved antallet af brugere pr. tildelt frekvensområde kan øges betragteligt), giver GSM mulighed for at tilbyde nye funktioner, som dog kun tilgodeser behovene hos en del af brugerne af mobiltelefoni:

- i) GSM-tjenesten er baseret på en EF-standard og kan dermed blive en fælleseuropæisk tjeneste. Takket være de såkaldte »roaming«-aftaler mellem netoperatørerne giver systemet alle brugere mulighed for at foretage opkald fra deres telefonapparat uden for deres eget teleselskabs nationale område; denne facilitet er tilgængelig på hele det område, som dækkes af parterne til GSM-aftalememorandummet (GSM Memorandum of Understanding) i Europa og andre dele af verden. Denne nye funktion er uden interesse for brugere, der til erhvervsbrug kun benytter mobiltelefonitjenester inden for et enkelt lands eller en enkelt landsdels område. For andre kan disse nye muligheder til gengæld være selve grunden til, at de beslutter at tegne abonnement
- ii) ud over stemmefremføring giver GSM-tjenesten mulighed for at transmittere store mængder data; også denne facilitet er kun interessant for et begrænset udsnit af de eksisterende eller potentielle aftagere af mobiltelefonitjenester
- iii) den digitale kodning af meddelelser betyder, at der kan tilbydes et højere fortrolighedsniveau end det, der kan tilbydes med det analoge system, men igen er der tale om en fordel, der kun er af interesse for bestemte brugere (fortrinsvis erhvervskunder)
- iv) den digitale teknik giver mulighed for at tilbyde en række avancerede teletjenester, som ikke (eller kun til betydeligt højere priser) kan tilbydes via et analogt net. Disse omfatter avancerede tjenester såsom A-nummervisning, talebaseret elektronisk post (inklusive »Short Message Services — SMS«) og samtalebeskyttelse.

På denne baggrund er der ingen planer om på kort sigt simpelthen at udskifte den analoge mobiltelefoni med GSM-systemet. Det er tværtimod sandsynligt, at der — selv om kunderne i mærkbart omfang måtte skifte fra det ene system til det andet — fortsat vil findes to systemer side om side i mange år fremover⁽¹⁾, idet de tilgodeser meget forskellige behov. Det viser sig i øvrigt, at selv i lande, hvor GSM-systemet er fuldt funktionsdygtigt, fortsætter nogle teleselskaber med at investere i det analoge net. Disse faktorer er med til at trække en

skillelinje mellem markedet for GSM-tjenester og markedet for analoge tjenester.

- (16) På basis af ovenstående, de nuværende forhold samt den mulige udvikling af markedet bør markedet for GSM-mobiltelefonitjenester således betragtes som et særskilt marked i forhold til markedet for analoge mobiltelefonitjenester.

Konklusionerne i den retlige vurdering ville under alle omstændigheder være de samme, selv om analog mobiltelefoni og GSM udgjorde to segmenter af samme marked. Som nævnt nedenfor (betragtning 21) ville dette blot indebære en svagt anderledes formulering af den første hypotese om misbrug.

- (17) Ifølge Domstolens retspraksis udgør dette marked, der på nuværende tidspunkt dækker hele Spanien, en væsentlig del af fællesmarkedet.

Dominerende stilling

- (18) Ifølge Domstolens retspraksis kan en virksomhed, som har et lovbestemt monopol på levering af visse tjenester, indtage en dominerende stilling som omhandlet i traktatens artikel 86(?). Dette er tilfældet for Telefónica de España og dets 100 %-ejede datterselskab Telefónica Servicios Móviles, der indtil for nylig var de eneste, der lovligt kunne tilbyde offentligheden telenet, taletelefonitjenester og analoge mobiltelefonitjenester i Spanien. På disse tre markeder indtager de således en dominerende stilling. Som tidligere nævnt vil den tilladelse, som Retevisión for nylig har fået til at operere på markederne for taletelefoni og underliggende infrastrukturer, ikke foreløbig rokke nævneværdigt ved Telefónica de Españas markedsandel.

Misbrug af dominerende stilling

- (19) Domstolen har fastslået, at »et marked med frie konkurrencevilkår som omhandlet i traktaten forudsætter, at de forskellige erhvervsdrivende er sikret lige muligheder«⁽²⁾.

Lige muligheder for de erhvervsdrivende er af særlig betydning for nye deltagere på et marked, hvor en dominerende operatør på et beslægtet, men særskilt marked er ved at etablere sig, således som det er tilfældet med Telefónica de España og dets datterselskab Telefónica Servicios Móviles.

⁽²⁾ Domstolens dom af 3. oktober 1985, sag C-311/84, SA Centre belge d'études de marché — télémarketing (CBEM) mod SA Compagnie luxembourgeoise de télédiffusion (CLT) og SA Information publicité Benelux (IPB), Sml. 1985, s. 3261.

⁽³⁾ Jf. Domstolens dom af 19. marts 1991, sag C-202/88, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 1991, s. I-1223, præmis 51.

⁽¹⁾ Ministeriel anordning af 13. marts 1995, BOE nr. 101 af 28. 4. 1995, s. 12573.

(20) Telefónica de España har allerede store fordele, når det drejer sig om at erobre en dominerende andel af markedet for GSM-tjenester:

- i) et tidsmæssigt forspring: selskabet begyndte at udvikle sit net før den anden operatør og kan derfor tilbyde en bedre geografisk dækning; det begyndte at markedsføre sine tjenester den 1. juli 1995, medens den anden operatør først kom i gang den 3. oktober 1995
- ii) flere potentielle kunder: Telefónica de Españas analoge mobiltelefonitjeneste Moviline havde 1 235 690 abonnenter i oktober 1996, og hver måned melder der sig mellem 10 000 og 20 000 nye abonnenter. De eksisterende abonnenter på Moviline (den analoge tjeneste) kan betragtes som et potentielt kundegrundlag for Movistar (GSM-tjenesten)
- iii) et eksisterende distributionsnet: nettet er velkendt, idet Telefónica de España kan markedsføre sin GSM-tjeneste sammen med sine Moviline-forhandlere
- iv) særlige oplysninger: Telefónica de España har, takket være sine erfaringer med Moviline, præcise oplysninger om de spanske abonnenters telefonvaner efter brugergrupper og geografisk område. Da Telefónica de España endvidere indtager en dominerende stilling inden for levering af faste forbindelser til GSM-operatørernes net, vil selskabet fortsat have adgang til vigtige oplysninger om samtaletrafikken. I realiteten findes der i dag ikke noget realistisk alternativ til Telefónica de Españas net for den anden operatør
- v) stordriftsfordele på infrastrukturuområdet: Telefónica de España var indtil juni 1996 den eneste koncessionshaver inden for ikke-mobil taletelefoni, og selskabet er i dag den eneste operatør på det marked. Indtil den 3. oktober 1995 var Telefónica de España også den eneste operatør på mobilkommunikationsområdet. Selskabet disponerer derfor over områder og antenner til oprettelse af sit GSM-net, som konkurrenten ikke har adgang til. Desuden yder visse selvstyrende regioner støtte til udvikling af analoge mobiltelefoninettet i områder med utilstrækkeligt ledningsnet (via TRAC-projektet).

Som kontrast hertil er forholdene for den anden operatør mere besværlige og byrdefulde som følge af førnævnte initialgebyr.

Hvis Telefónica de España udvider sin dominerende stilling på markedet for kabeltelefonitjenester eller analoge mobiltelefonitjenester til også at

omfatte markedet for GSM-mobiltelefonitjenester ved at øge konkurrentens omkostninger (f.eks. ved at opkræve tilslutningsgebyrer, der ikke er omkostningsbaserede), vil der foreligge en overtrædelse af artikel 86. Det samme vil være tilfældet, hvis det antages, at der findes et enkelt marked for alle mobiltelefonitjenester, og Telefónica de España styrkede sin stilling på det marked på tilsvarende vis.

- (21) I medfør af artikel 90, stk. 1, skal Spanien afholde sig fra at træffe foranstaltninger, der ved at øge adgangsomkostningerne for den eneste konkurrent til en offentlig virksomhed på et marked, der netop er åbnet op for konkurrence, fordrejer konkurrencen mærkbart. Over for den ekstra økonomiske byrde, som pålægges den eneste konkurrent, har Telefónica de España valget mellem to forretningsstrategier, som begge er i strid med artikel 90, stk. 1, sammenholdt med artikel 86. De to forretningsstrategier består for Telefónica de España i (i) at udvide eller styrke sin dominerende stilling eller (ii) at begrænse produktionen, afsætningen eller den tekniske udvikling (jf. artikel 86, litra b)).

- i) Udvidelse⁽¹⁾ eller styrkelse af den offentlige virksomheds dominerende stilling

Det initialgebyr på 85 mia. pta., som den anden operatør skal betale, skal nødvendigvis dækkes ind via indtægter. Den anden operatør vil derfor vanskeligt kunne konkurrere med den første operatør gennem lavere priser. Den første operatør, Telefónica de España, der ikke skal betale et lignende beløb, og som desuden er bekendt med den anden operatørs omkostningsstruktur takket være sin dominerende stilling på infrastrukturmarkedet, kunne således blive tilskyndet til ved hjælp af lavere takster at udvide sin nuværende dominerende stilling på infrastrukturmarkedet og markedet for analog mobilkommunikation til også at omfatte markedet for GSM-mobiltelefoni. Antages det, at der kun findes ét marked for mobiltelefonitjenester, ville der i stedet for en udvidelse være tale om en styrkelse af Telefónica de Españas dominerende stilling på dette marked.

Telefónica de España kunne desuden bruge besparelsen på 85 mia. pta. til at udbygge sit distributionsnet, til at føre en aggressiv prispolitik på GSM-markedet, hvor det skal konkurrere

⁽¹⁾ Jf. navnlig Domstolens dom af 17. november 1992, de forenede sager C-271/90, C-281/90 og C-289/90, Spanien, Belgien og Italien mod Kommissionen, Sml. 1992, s. I-5833, præmis 36.

med den anden operatør, til at tilbyde potentielle abonnenter særligt fordelagtige tilbud og/eller til f.eks. at føre intensive reklamekampagner. Valget af denne strategi som følge af den statslige foranstaltning kunne true den anden operatørs økonomiske levedygtighed.

Telefónica de España befinder sig således i en situation, hvor selskabet kunne udvide eller styrke sin dominerende stilling, og dét takket være den konkurrencefordel, der skyldes forvriddningen af omkostningsstrukturen som følge af det omhandlede initialgebyr. Den statslige foranstaltning er således i strid med artikel 90 sammenholdt med artikel 86.

- ii) Begrænsning af produktionen, afsætningen eller den tekniske udvikling, jf. artikel 86, litra b)

Behovet for at finansiere 85 mia. pta. vil forsinke den nye markedsdeltagers investeringer, da det vil være nødvendigt at afsætte en del af startkapitalen til initialgebyret, og de penge vil derfor ikke kunne investeres i udviklingen af den nye operatørs telenet eller benyttes til at reducere taksterne. I februar 1996 var den anden operatør faktisk nødsaget til at gennemføre en kapitaludvidelse på omkring 40 mia. pta. for at overholde investeringsplanen.

Dette kunne også tilskynde Telefónica de España til at forsinke udviklingen af GSM-nettet og til at koncentrere sig om det analoge Moviline-system. Moviline-systemet er mere attraktivt, da hovedparten af investeringerne allerede er afskrevet, og da det har en bedre geografisk dækning.

De indledende investeringer forbundet med etableringen af et GSM-net i Spanien andrager ca. 250 mia. pta. Når initialgebyret lægges til de indledende investeringer, forøger det den anden operatørs finansieringsbehov med over en tredjedel. Det gør ikke ubalancen mindre, at ansøgerne om den anden koncession var opmærksomme på den fremtidige fordrejning af konkurrencen på det spanske GSM-marked til fordel for Telefónica de España. De firmaer, der ønskede at komme ind på markedet, havde ikke noget andet valg end at tage højde for dette handicap i deres forretningsplaner.

Den anden hypotese lyder på, at Telefónica de España, der som tidligere nævnt på grund af sin dominerende stilling på infrastrukturmarkedet er bekendt med konkurrentens omkostningsstruktur, kunne føle sig foranlediget til at bevare

højere takster for sine GSM-tjenester, end det ellers ville have været i stand til uden den omhandlede statslige foranstaltning. Dette kunne begrænse produktion, afsætning og den tekniske udvikling, jf. artikel 86, litra b), inden for GSM-tjenester, der anvender en mere avanceret teknik, hvilket ville være til fordel for de ældre analoge tjenester. Det kunne endvidere forsinke udviklingen af personkommunikation, der kombinerer mobile og faste net, der kun vil være mulig, hvis taksterne for mobilkommunikation falder betragteligt.

Hvis Telefónica de España vælger at optræde på denne måde, vil det være en konsekvens af, at på den ene side indtager selskabet en gunstig stilling som følge af dets monopol på Moviline-systemet og adgangen til tilstrækkelige frekvensbånd til at køre Moviline videre, og på den anden side bliver den eneste anden virksomhed, der har tilladelse til at etablere en konkurrerende GSM-tjeneste, straffet økonomisk af den spanske regering. Den forsinkede udbredelse af GSM og den deraf følgende begrænsning af den tekniske udvikling til skade for forbrugerne vil derfor kunne tilskrives den omhandlede statslige foranstaltning, dvs. kravet om et gebyr på 85 mia. pta. udelukkende fra den anden operatør.

Kommissionen har anlagt en tilsvarende vurdering i en sag om et initialgebyr i Italien. Efter at den uden held havde anmodet Italien om at træffe korrigerende foranstaltninger, vedtog Kommissionen beslutning 95/489/EF i henhold til artikel 90, stk. 3⁽¹⁾. Kommissionen er efterfølgende blevet underrettet om, at de pågældende foranstaltninger er blevet truffet eller er under forberedelse.

Ifølge Domstolens retspraksis⁽²⁾ er det i strid med artikel 90, stk. 1, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger, der får en virksomhed til at overtræde de bestemmelser, der henvises til, herunder i det konkrete tilfælde bestemmelserne i artikel 86.

Det kan som konklusion konstateres, at uanset hvilken hypotese der opstilles, er den omhandlede statslige foranstaltning i strid med artikel 90, stk. 1, sammenholdt med artikel 86.

⁽¹⁾ EFT nr. L 280 af 23. 11. 1995, s. 49.

⁽²⁾ Se Domstolens dom af 23. april 1991, sag C-41/90, Höfner mod Macrotron, Sml. 1991, s. I-1979, samt dom af 18. juni 1991, sag C-260/89, EPT mod Dimotiki Etairia Pliroforissis m.fl., Sml. 1991, s. I-2925, og dom af 5. oktober 1994, sag C-323/93, Société civile agricole d'insémination de la Crespelle mod Coopérative d'élevage et d'insémination artificielle du département de la Mayenne, Sml. 1994, s. I-5077.

(22) Det ansvar, som påhviler medlemsstaterne i medfør af artikel 86 og 90, stk. 1, er kun relevant, hvis den pågældende virksomheds adfærd risikerer at påvirke handelen mellem medlemsstater. I denne sag kunne handelen mellem medlemsstater blive påvirket af følgende årsager:

Enhver udvidelse eller styrkelse af Telefónica de Españas dominerende stilling såvel som enhver begrænsning af produktionen, afsætningen eller den tekniske udvikling forbundet med GSM vil sandsynligvis forsinke den gradvise nedsættelse af GSM-taksterne. Hvis den anden operatør ikke skulle betale et initialgebyr på 85 mia. pta., ville priskonkurrencen have været meget stærkere siden indførelsen af GSM-tjenester i Spanien, og GSM-taksterne ville være faldet hurtigere.

— Hvis GSM-taksterne ikke falder så hurtigt, som de ville have gjort uden den pågældende statslige foranstaltning, vil borgerne i andre medlemsstater være mindre tilbøjelige til at tegne abonnement hos spanske operatører som et alternativ til andre nationale eller udenlandske operatører. Eksempelvis vil en virksomhed eller en privatperson i Frankrig ikke føle sig tilskyndet til at købe et spansk SIM-kort og foretage opkald ved hjælp af dette kort i overensstemmelse med de såkaldte »roaming«-aftaler mellem operatørerne, fordi de spanske takster ikke er så lave, som de ellers ville have været, hvis den anden operatør havde været i stand til at bruge initialgebyret på 85 mia. pta. til at reducere sine takster.

— Enhver forsinkelse af nedsættelsen af taksterne vil endvidere forsinke videreudviklingen af mobiltelefonitjenester, forbedringen af abonnementsvilkårene og udviklingen af de før omtalte mere avancerede tekniske faciliteter. De spanske telemarkeder vil dermed i mindre omfang blive tilgodeset af investeringer foretaget af virksomheder i andre medlemsstater, hvor der hersker effektiv konkurrence og udvikles nye tjenester.

— Enhver forsinkelse af den gradvise nedsættelse af taksterne risikerer at mindske den internationale samtaletrafik fra Spanien. Virksomheder og privatpersoner med et stort behov for mobilkommunikation vil være tilbøjelige til at tegne abonnement hos udenlandske operatører eller benytte »call back«-systemer for at udnytte de lavere takster i andre medlemsstater.

— Enhver begrænsning af produktionen, afsætningen eller den tekniske udvikling som omhandlet i artikel 86, litra b), kunne mindske importen fra andre medlemsstater af det tekniske udstyr, der er nødvendigt for dels at investere i mobiltelefonimarkedet, dels at udvikle en velfungerende og effektiv infrastruktur.

De spanske myndigheders svar

(23) Den spanske regering har fremsat følgende bemærkninger til Kommissionen:

— ifølge vilkårene knyttet til den spanske regerings koncession til Telefónica de España fra 1991 havde Telefónica de España ret til uden betaling at modtage en GSM-koncession. Derfor kan den spanske regering ikke afkræve Telefónica de España et initialgebyr på 85 mia. pta. Desuden påpeger den spanske regering samtidig med, at den afviser princippet om compensation, at initialgebyrets relevante størrelse er 50,095 mia. pta. snarere end 85 mia. pta. De hævder, at Airtel Móvil selv forøgede beløbet fra 50,095 mia. pta. til 85 mia. pta. uden at være forpligtet til det. Det ved lov fastsatte minimumsinitialgebyr var på 50,095 mia. pta., og derfor er det den relevante beløbsstørrelse i denne sag

— den spanske regering mener, at en mulig løsning kunne bestå i at nedsætte tilslutnings-taksterne i de 15 år, som licensen løber over

— endelig har den spanske regering foreslået at overføre omkostningerne forbundet med TRAC-projektet til Telefónica Servicios Móviles.

Kommissionens vurdering

(24) Skønt den anden operatør selv tilbød et gebyr på 85 mia. pta., er Kommissionen uenig i, at betalingen af initialgebyret var frivilligt, for det var netop et af udvælgelseskriterierne i forbindelse med udbudsproceduren⁽¹⁾. Hver tilbudsgiver måtte tilbyde det størst mulige initialgebyr for at have en chance for at vinde koncessionen. Der blev kun givet sparsomme oplysninger om den relative vægt, som de forskellige udvælgelseskriterier ville blive tillagt. De klareste oplysninger handlede om netop

⁽¹⁾ Domstolens dom af 26. april 1994, sag C-272/91, Kommissionen mod Italien, Sml. 1994, s. I-1409, præmis 11.

initialgebyret. Initialgebyret var derfor et af udvælgelseskriterierne i forbindelse med udbudsproceduren, og det skulle betales ved undertegningen af koncessionen. Der er derfor tydeligvis tale om en statslig foranstaltning.

Proceduren forbundet med udvælgelsen af den anden GSM-operatør var i realiteten ikke en udbudsprocedure som sådan. Udvalgsproceduren i Spanien var en kombination af en auktion og et udbud. Et af de kriterier, der blev sammenlignet, var størrelsen af det initialgebyr, som ansøgeren tilbød at betale for den anden koncession. Det var derfor vanskeligt at vide, hvilke kriterier der var de vigtigste. At koncessionen blev tildelt uden angivelse af klare oplysninger herom, tyder på, at et hvilket som helst af kriterierne kunne have været vigtigt.

(25) Kommissionen kan ikke godtage, at den spanske regerings forslag om en nedsættelse af tilslutningstaksterne vil kunne genskabe normale konkurrencevilkår, idet den spanske regering har afvist at overveje en asymmetrisk takstreduktion alene til fordel for den anden operatør.

(26) Den spanske regerings andet løsningsforslag, som går ud på at lade investeringerne i TRAC-projektet kompensere for initialgebyret betalt af den anden operatør, kan ikke godtages under de nuværende omstændigheder.

Rent bortset fra, at oplysningerne fra de spanske myndigheder ikke er tilstrækkelige til at foretage en korrekt evaluering af den reelle virkning af disse investeringer, og at der ikke er sikkerhed for, at denne løsning er andet og mere end en bogføringstransaktion, kan løsningen ikke godtages på nuværende tidspunkt, eftersom Telefónica de España levering af forsyningspligtjenester, herunder til afsidesliggende områder, i dag kompenseres gennem eksklusive eller særlige rettigheder til Telefónica de España. I forbindelse med indførelsen af TRAC-systemet har Telefónica de España desuden modtaget offentlig støtte, herunder støtte fra EFRU.

(27) Kommissionen mener, at i denne sag er forpligtelsen for kun den anden spanske operatør til at betale et initialgebyr på 85 mia. pta. uforenelig med artikel 90, stk. 1, sammenholdt med artikel 86.

(28) Formålet med nærværende procedure er at få den spanske regering til at foranstalte, at konkurrence-

fordrejningen bringes til ende; den mest oplagte løsning på problemet ville bestå i at refundere det beløb, som Airtel Móvil har betalt.

Hvis den spanske regering fremsætter anmodning herom, vil Kommissionen være indstillet på at undersøge, om overtrædelsen kan bringes til ophør ved at træffe andre korrigerende foranstaltninger, forudsat at de effektivt kan opveje den anden operatørs handicap.

Det påhviler den spanske regering at fremkomme med forslag til sådanne foranstaltninger. Den skal under alle omstændigheder fremlægge tal for disse forslag, som beviser, at de reelt opvejer de 85 mia. pta., som den anden operatør har betalt.

At opkræve et tilsvarende beløb af Telefónica Servicios Móviles vil imidlertid ikke nødvendigvis blive betragtet som en tilstrækkelig foranstaltning under de nuværende omstændigheder, navnlig ikke så længe der ikke findes et omkostningsregnskab, som kan godtgøre, at betalingen af dette beløb udelukkende kommer til at ramme Movistar.

(29) Visse korrigerende foranstaltninger er allerede blevet nævnt under bilaterale drøftelser med den spanske regering:

i) adgang for Airtel Móvil til Telefónica de España's TACS 900 abonnentregister, dog med sikring af fortrolige personoplysninger

ii) asymmetrisk revision af taksterne for tilslutning til Telefónica de España's faste telefonnet

iii) ikke-diskriminerende adgang for både Telefónica Servicios Móviles' GSM-tjeneste og Airtel Móvil til samme antal GSM-frekvenser og fremskyndelse af liberaliseringen af de GSM-frekvenser, som Telefónica de España i dag benytter til sin analoge tjeneste

iv) forlængelse af Airtel Móvils koncession i overensstemmelse med den seneste spanske beslutning vedrørende kabel tv-koncessioner.

Endvidere kan en tilbagekaldelse af Airtel Móvils koncession under ingen omstændigheder accepteres som et passende middel til at bringe overtrædelsen til ophør. Det skyldes, at den eneste eksisterende konkurrent til Telefónica Servicios Móviles

på GSM-markedet derved vil blive elimineret, og at Telefónica de Españas monopol inden for analog mobiltelefoni og GSM-tjenester i den periode, der er nødvendig for at gennemføre en ny udbudsprocedure, vil gøre det endnu vanskeligere at skabe konkurrence, da Telefónica de España vil få yderligere forspring.

Artikel 90, stk. 2

- (30) Traktatens artikel 90, stk. 2, bestemmer, at virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, er underkastet konkurrencereglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. Den spanske regering har ikke anført denne bestemmelse for at begrunde betalingen af det initialgebyr, der er pålagt den anden operatør.

I nærværende sag finder Kommissionen ikke, at der kan indrømmes fritagelse i henhold til bestemmelserne i artikel 90, stk. 2, da der ikke foreligger oplysninger, der gør det muligt at konkludere, at initialgebyret retligt eller faktisk tjener til udførelse af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse.

KONKLUSION

- (31) På baggrund af ovenstående finder Kommissionen, at det konkurrencemæssige handicap, som betalingen af et initialgebyr for koncession på drift af et GSM-net i Spanien medfører for den anden operatør, udgør en overtrædelse af traktatens artikel 90, stk. 1, sammenholdt med artikel 86 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Spanien træffer de nødvendige foranstaltninger for at fjerne den konkurrencefordrejning, der følger af det initialgebyr, som den har pålagt Airtel Móvil SA at betale, og sikrer lige vilkår for udbyderne af GSM-mobiltelefonitjenester på det spanske marked senest den 24. april 1997 ved:

- i) at tilbagebetale initialgebyret til Airtel Móvil, eller
- ii) efter Kommissionens godkendelse at gennemføre foranstaltninger, der økonomisk set svarer til den forpligtelse, der er pålagt den anden GSM-operatør.

De foranstaltninger, der træffes, må ikke berøre den konkurrence, som blev indført med godkendelsen af den anden GSM-operatør den 29. december 1994.

Artikel 2

Spanien underretter senest tre måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1996.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. februar 1997

om ændring af bilaget til Rådets direktiv 91/629/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve

(EØS-relevant tekst)

(97/182/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets direktiv 91/629/EØF af 19.
november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med
hensyn til beskyttelse af kalve⁽¹⁾, ændret ved direktiv
97/2/EF⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Som fastsat i artikel 6 i direktiv 91/629/EØF afgav Den
Videnskabelige Veterinærkomité den 9. november 1995
en udtalelse, og på grundlag af denne har Kommissionen
udarbejdet en rapport, som er forelagt Rådet og Europa-
Parlamentet;i lyset af rapportens konklusioner bør visse bestemmelser
i direktiv 91/629/EØF ændres;kalve, der holdes på stald, bør tilses af ejeren eller den, der
har ansvar for dyrene, mindst to gange om dagen, og dyr,
der holdes udendørs, mindst én gang om dagen;ud fra oplysninger om sygdomsforekomst, immunsystem-
funktion og motion bør kalve fodres således, at deres
blodhæmoglobin ikke falder under et vist mindsteniveau;binding af kalve volder problemer; af den grund bør
enkeltvist opstaldede kalve ikke bindes, og kalve opstaldet
i grupper bør kun bindes i en kort periode på det tids-
punkt, hvor de mælkefodres;kalve bør fodres med gæringsdygtigt materiale af passende
kvalitet og i tilstrækkelig mængde til at bevare tarmmi-
krofloraen og med tilstrækkelige fibre til at stimulere
udviklingen af villi i vommen;foruden de eksisterende krav med hensyn til adgang til
vand eller andre væsker bør syge kalve eller kalve, der er
udsat for meget varmt vejr, have adgang til frisk vand;for at sikre tilstrækkeligt immunoglobulinindhold i blodet
bør kalve have tilstrækkelig råmælk inden for de første
seks levetimer og snarest muligt efter fødslen;de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinær-
komité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 1*I bilaget til direktiv 91/629/EØF foretages følgende
ændringer:

1) Punkt 6 affattes således:

- 6. Alle opstaldede kalve skal tilses af dyrenes ejer eller den, der har ansvar for dem, mindst to gange dagligt, og kalve, der holdes udendørs, mindst én gang dagligt. Hvis en kalv synes at være syg eller at være kommet til skade, skal den omgående behandles, og der bør snarest muligt indhentes dyrelægeråd, hvis en kalv ikke reagerer på fodermesterens pleje. Om nødvendigt skal syge eller skaderamte kalve isoleres i passende rum med tør, komfortabel strøelse.*

2) Punkt 7 affattes således:

- 7. Staldene skal være således indrettet, at hver kalv kan lægge sig, hvile sig og holde sig selv ren uden besvær.*

3) Punkt 8 affattes således:

- 8. Kalve må ikke bindes, undtagen flokvis opstaldede kalve, som kan bindes i perioder på højst en time på det tidspunkt, hvor de fodres med mælk eller mælkeerstatning. Hvis der benyttes bindsler, må disse ikke forårsage kalvene skade, og de skal regelmæssigt kontrolleres og om fornødent tilpasses for at sikre, at de sidder bekvemt. Bindeslet skal være således udformet, at risiko for kvælning eller skade undgås, og således at kalven kan bevæge sig i overensstemmelse med punkt 7.*

⁽¹⁾ EFT nr. L 340 af 11. 12. 1991, s. 28.⁽²⁾ EFT nr. L 25 af 18. 1. 1997, s. 24.

4) Punkt 11 affattes således:

- 11. Alle kalve skal have foder, der passer til deres alder, vægt og adfærdsmæssige og fysiologiske behov af hensyn til deres sundhed og velfærd. For at sikre dette skal foderet indeholde tilstrækkeligt jern til at sikre en gennemsnitlig hæmoglobin-koncentration i blodet på mindst 4,5 mmol/l, og der skal gives en minimumsration af fiberholdigt foderstof hver dag for alle kalve, der er over to uger gamle, idet mængden øges fra 50 g til 250 g om dagen for kalve, der er fra otte til 20 uger gamle. Kalve må ikke forsynes med mundkurv.•

5) I punkt 12, første punktum, ændres »en gang« til »to gange«.

6) I punkt 13 indsættes som andet punktum:

- I meget varmt vejr eller for syge kalve skal der dog være frisk drikkevand til rådighed til enhver tid.•

7) Som punkt 15 indsættes:

- 15. Kalve skal have råmælk snarest muligt efter fødslen og i hvert fald inden for de første seks levetimer.•

Artikel 2

Denne beslutning træder i kraft den 1. januar 1998.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 25. februar 1997

om ændring af beslutning 96/659/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod Krim-Congo hæmorrhagisk feber i Sydafrika

(EØS-relevant tekst)

(97/183/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 96/43/EF⁽²⁾, særlig artikel 18, stk. 7,under henvisning til Rådets direktiv 90/675/EØF af 10. december 1990 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 96/43/EF, særlig artikel 19, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Der er bekræftet udbrud af Krim-Congo hæmorrhagisk feber i Sydafrika;

ved Kommissionens beslutning 96/659/EF⁽⁴⁾ blev import af levende strudsflugle og kød af strudsflugle fra Sydafrika forbudt, indtil situationen var afklaret;

ny videnskabelig forskning har gjort det muligt at skaffe klarhed over risikoen i forbindelse med import af levende strudsflugle og kød af strudsflugle; beslutning 96/659/EF kan nu ændres, så der tages hensyn til den erhvervede viden;

beslutningen bør dog nu udvides, så den kommer til at dække alle områder, hvor denne sygdom kan forekomme;

kapitel III i Rådets direktiv 91/494/EØF⁽⁵⁾ indeholder de generelle dyresundhedsmæssige regler for indførsel af fjerkrækød fra tredjelande; der er endnu ikke vedtaget nærmere veterinærbetingelser og bestemmelser om sundhedscertifikater, når det gælder kød af strudsflugle;kapitel III i Rådets direktiv 90/539/EØF⁽⁶⁾ indeholder de generelle dyresundhedsmæssige regler for indførsel af

levende fjerkræ fra tredjelande; der er endnu ikke vedtaget nærmere veterinærbetingelser og bestemmelser om sundhedscertifikater, når det gælder strudsflugle;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 96/659/EF foretages følgende ændringer:

- 1) I titlen udgår »Sydafrika«.
- 2) I artikel 1 ændres »Sydafrika« til »lande i Asien og Afrika«.
- 3) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. Som undtagelse fra artikel 1 kan medlemsstaterne tillade import af kød af strudsflugle, forudsat at bestemmelserne i bilag I foruden kravene i direktiv 91/494/EØF er overholdt.

2. Som undtagelse fra artikel 1 kan medlemsstaterne tillade import af strudsflugle, forudsat at bestemmelserne i bilag II foruden kravene i direktiv 90/539/EØF er overholdt.«

- 4) Artikel 3 udgår.

- 5) Som bilag I og II indsættes:

*»BILAG I***KØD AF STRUDSFUGLE**

Den kompetente myndighed sørger for, at strudsfluglene isoleres i omgivelser, der er sikret mod gnavere og er fri for tæger, i mindst 14 dage inden slagtning.

Inden dyrene flyttes til de tægefrie omgivelser, skal de enten undersøges til kontrol af, om de er fri for tæger, eller behandles, så det sikres, at alle tæger på dem er

⁽¹⁾ EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56.⁽²⁾ EFT nr. L 162 af 1. 7. 1996, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 373 af 31. 12. 1990, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 302 af 26. 11. 1996, s. 27.⁽⁵⁾ EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 35.⁽⁶⁾ EFT nr. L 303 af 31. 10. 1990, s. 6.

dræbt. Behandlingen skal angives på importcertifikatet. Efter behandlingen må der ikke kunne påvises restkoncentrationer i kødet.

Hvert parti strudsflugle skal undersøges for tæger inden slagtning. Hvis der påvises tæger, skal hele partiet atter anbringes i isolation inden slagtning.

BILAG II

LEVENDE STRUDSFUGLE

Den kompetente myndighed sørger for, at strudsfluglene isoleres i omgivelser, der er sikret mod gnavere og er fri for tæger, i mindst 21 dage inden eksport.

Inden dyrene flyttes til de tægefri omgivelser, skal de behandles, så det sikres, at alle ektoparasitter på dem dræbes. Efter 14 dage i tægefri omgivelser underkastes strudsfluglene en kompetitiv ELISA for antistoffer mod Krim-Congo hæmorrhagisk feber. Alle dyr, der anbringes i isolation, skal reagere negativt på prøven.

Ved ankomsten til Fællesskabet skal behandlingen for ektoparasitter og den serologiske undersøgelse gentages.*

Artikel 2

Medlemsstaterne ændrer de foranstaltninger, de anvender for import af strudsflugle og kød af strudsflugle, for at bringe dem i overensstemmelse med denne beslutning. De underretter Kommissionen herom.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1442/95 af 26. juni 1995 om ændring af bilag I, II, III og IV til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 143 af 27. juni 1995)

Side 29-30, bilaget, del C, punkt 1.2.2.1, 1.2.2.2 og 1.2.2.3, ændres således:

•C. Bilag III ændres således:

1. Antimikrobielle lægemidler
- 1.2. Antibiotika
- 1.2.2. Macrolider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyrecart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
1.2.2.1. Spiramycin	Spiramycin	Svin	600 µg/kg 300 µg/kg 200 µg/kg	Lever Nyre, muskel Fedt	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juli 1997. Maksimalgrænseværdier gælder for alle mikrobiologisk aktive rester udtrykt som spiramycin-ækvivalent.
1.2.2.2. Tylosin	Tylosin	Kvæg, svin, fjerkræ Kvæg	100 µg/kg 50 µg/kg	Muskel, lever, nyre Mælk	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juli 1997.
1.2.2.3. Erythromycin	Erythromycin	Kvæg, får, svin, fjerkræ Kvæg, får Fjerkræ	400 µg/kg 40 µg/kg 200 µg/kg	Lever, nyre, muskel, fedt Mælk Æg	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juni 2000. Maksimalgrænseværdier gælder for alle mikrobiologisk aktive rester udtrykt som erythromycin-ækvivalent.*